

Kapitánská pošta

Obsah	strana
Kapitáni a kapitánky	1
Bratři – (Řepka, konzerva tuňáka...)	2-3
Svatý Medard	3-4
Eurosea	4-6
NA news	7-8
Skare 2008	9-10
Jak jsme učili cowboye...	10-11
Tři jezy - propozice	12-13

Příloha:

Přihláška Tři jezy

***Viděl jsem v aréně raněného býka a viděl jsem v pokoji
ženu, ke všemu odhodlanou. Mohu s klidným svědomím
prohlásit, že býci jsou bezpečnější..***

Henry Bordeaux

Kapitánská pošta 2007/2008

Informační zpravodaj vodních skautů a skautek. Vydává HKVS vlastním nákladem jen pro vnitřní potřebu.

Příspěvky zasílejte na adresu:

- Ing. Zdeněk Hájek, Štěpánská 16, 110 00 Praha 1 (diskety s texty + čitelné papírové předlohy, obrázky).
- M. Babóová, e-mail: mabab@seznam.cz, kapitanskaposta@seznam.cz: texty - *.TXT, *.RTF; obrázky - *.JPG, *.TIFF, *.CDR (v křivkách), *.GIF

Sazba: Markéta Babóová

Tisk: Tiskárna Ralsko, s. r. o., Mimoň, Malá ul. 168/III, PSČ 471 24, tel./zázn.: 487 862 704. Evidováno u Ministerstva kultury ČR pod číslem: MK ČR E 16100.

Kapitáni a kapitánky!

Na tomto místě a v toto datum bych měl přát dobré počasí, dobré a bezproblémové tábory, stopu vody pod kýlem, vyvedené táborové hry, nabádat k bezpečnosti, krajské kapitány prosit o kontrolu vodáckých táborů v jejich dosažitelnosti.

To jsou však věci tak často a tak pravidelně zdůrazňované, že je dnes vynechám u víře, že říkat netřeba, konat nutno.

Dnes se kouknu trochu dále než jen do července a srpna 2008:

Září – Závod přes tři jezy

Přihlášky budou na poslední chvíli, proto nezapomeňte sledovat stránky HKVS.

Říjen – Sněm VS

Podle Řádu VS musíme znovu zvolit všechny volené činovníky HKVS včetně krajských kapitánů nejpozději do roku 2008, pokud byli zvoleni před dobou platnosti Řádu VS.z

Stalo se však, že nám opět sešlo ze dvou vytipovaných míst. Proto tímto vydávám výzvu na uspořádání ÚSK ve dnech 17. – 19. 10. 2008.

Podmínky: Možnost ubytování, stravování a jednání zhruba pro 100 osob, návrh doprovodného programu, cenová kalkulace co nejnižší. Nabídky a návrhy směrujte na mabab@seznam.cz a vezir@seznam.cz

Současně upozorňuji na návrhy kandidátů do HKVS.

Prosinec – Kapitánské zkoušky

Kromě jiného upozorňuji na svou dříve zveřejněnou výzvu, ve které žádám o nahlášení vhodných kurzů, které budou mít ve výsledky zkoušku s osvědčením Instruktor vodní turistiky.

Jaro 2009

Podle mých informací chce městská rada městského obvodu Praha 1 věnovat skautům loď jako plovoucí (nepoháněnou) základnu. Pražané, jak to využijete?

Za rok červen 2009 – Navigamus

Stále není obsazena Sindibádova plavba druhá. Navrhují, aby se jí ujaly pražské oddíly, resp. oddíly Vysočiny a Jižní Moravy.

Rok 2010 je rokem 100. výročí vodního skautingu.

Čeští vodní skauti, kteří osobami Bobra a Kováře z Omahy Plzeň dobře zapůsobili na Eurosea 2008, budou zřejmě pověřeni uspořádáním Eurosea v tomto významném roce.

Navrhujte místa a doprovodný program.

A zpět k letošnímu roku:

Na dubnovém srazu v Plzni jsme si stanovili konec srpna jako termín k písemnému zpracování návrhu vodáckých doplňků nové skautské stezky Junáka.

Myslete na to o táborech a po táborech.

Kruh mého výletu kalendářem se uzavřel. Ve všech výše uvedených námětech očekávám aktivitu a iniciativu všech oddílů, přístavů a vodáckých krajů.

Jen tak dostojíme tomu, co se o nás traduje, že totiž vodní skauti umí věci řešit nejen rychle, ale i dobře.

A tak tedy:

Dobré počasí, dobré a bezproblémové tábory, stopu vody pod kýlem, vyvedené táborové hry, bezpečné proplutí létem 2008!

Váš Vezír

Bratři (aneb Řepka, konzerva tuňáka a Klíč)

Letošní narozeniny jsem neslavil, jak se stalo mým zvykem, zadržen policií v pozvraceném autě. Mé narozeniny vycházejí zhruba na úvodní víkend Selešky, tedy Severočeské lesní školy záchranné Devět let trávím večer, kdy jsem jindy slavil tak, že jezdím nocí po okrese, auto plné lidí se zavázanýma očima, z nichž nejméně jeden nesnese můj styl jízdy a pozvrací se. Navíc bývají již vlahé noci, vhodné k buze...zátahům na podnapilé noční šoféry. Bývám tedy takřka pravidelně zachycen patrolou. Vysvětlování, proč mám posádku, jakou mám, bývá humorné.

Letos jsme nejeli na sever, ale na jihozápad. Sám jsem si určil jako místo výsadku Panenskou hůrku. To je malá osada na úpatí Ještědského hřebene, díra zastrčená mezi kopci. Přejel jsem terénní vlnu za obcí a na louce jsem vysadil první dvojici. Protože předcházelo deštivé počasí, měl jsem docela obavy, jestli se dostanu na zpevněnou cestu. Inu podařilo se.

Od útoku sebevražedné laně, si v době, kdy chodí zvěř, na krizových místech dávám pozor. I tentokrát se mi to vyplatilo. Na asfalt skočil srnec a choval se divně. Zadní se mu rozjížděly, šněroval od pankejtu ku pankejtu, jako když jsme v bohatýrských letech táhli s kamarádem Zebrou a naším šerifem z Lesní chaty nahoru na Fort Mýval. Nakonec se mu podařilo opustit silnici, aniž by sebou udeřil o zeměkouli. Pravda horší to bylo asi o tři čtvrti hodiny později, když jsem opustil silnici na Osečnou na křižanské křižovatce a odbočil lesní cestou nahoru na Pláně. Dva metry před autem se z příkopu zvedla bachyně a i se selaty mi překřížila cestu. Ono to popravdě asi bylo víc, ale mi to připadlo dost knop. Zašlápl jsem brzdu a v první chvíli jsem netušil, zda mi do pedálu tluče ABS (tedy antiblokující systém, ne zakladatel Junáka), nebo skáču po selatech. Jelikož stará mizela v lese, aniž by mi měnila designe karoserie, usoudil jsem, že to spíš byla technika a oddechl jsem si.

Příhoda se srncem, vykazujícím známky změněného vědomí, zapadá do současné nálady brojící proti biopalivům... Vadí mi, že zelení všech zemí se spojili a prosadili (jako již mnohokrát) pitomost. Kterou navíc zaplatíme my všichni. V medicíně platí za správný léčebný postup ten, který jde po podstatě, příčině nemoci. Proto Vám, kuřákům, volím pro ilustraci hodně drsný příklad, řekne odborník na cévy: Kouříš?, Tak přijď, až přestaneš, do té doby ti nebudeme nohy léčit, pouze kus po kuse uřezávat.

Ač to pan prezident nevidí, lidstvo se chová k svému prostředí zhovadile. Na záchranu vymýšlí postupy, které nejdou po příčině, ale po příznaku. Proč omezovat automobilovou dopravu, čímž bychom snížili prodejnost aut, zisky automobilek a všech podniků na ně navázaných. Raději přidáme do benzínu řepkový olej. Uděláme z ní lukrativní komoditu, co na tom, že zemědělci přestanou pěstovat plodiny vhodné jako potrava. A když se to ukáže jako nesmysl, odepíšeme pár troubů, kteří skočili na náš humbuk a, někteří blázni dokonce v dobré víře, že něčemu pomáhají, vrhli se na zpracování a výrobu biopaliv. Že se zadlužili a nesplatí, když couvneme? Vždyť je nikdo nenutil. Hurá, snížíme emise, které auta produkují z jednoho litru. Dáme katalyzátory, čidla, počítačů, jako donedávna neměla celá Technická universita v Liberci. Jo, že tím stoupne spotřeba, takže diesel z pěti litrů nafty vyleze k devíti, čímž suma sajrajtu na sto km zůstane stejná, jen té nafty spotřebujeme víc? Ale zplodiny z litru jsme snížili. Dokud budou rozhodovat lidé, kteří nejdou po příčině ale projevech, půjdeme stále mílovými kroky ku konci.

Dnes jsem si vzal do čajovny konzervu tuňáka. Jelikož tam nemáme otvírák na konzervy, vzal jsem si ho z domova. Prohrabal jsem zásuvku, kde jich máme několik. Vybral jsem si ten od Litesu, firma Porkert ho udělala z litiny, takže je těžký. Jedno paraple máme s logem centra Babylon, trika s logem účetní firmy máme s Neewou oba. Když se podíváte po svých zásuvkách a skříních, vsaďte se, že takových předmětů najdete řadu. Byli jste na nějaké akci, kde Vám prezentovali gratis produkty a dostali jste nějaký pěkný dárek, často typovéhoho

označení šunt? Byli jste na semináři, pořádaném firmou, která ve vašem oboru zavádí nový produkt a chce informovat lidi z branže? Zajisté byli, jen se nedělejte. Proč se tedy neustále předhazuje nám lékařům, že nás farmaceutické firmy uplácejí, když reklamu známe i z jiných oborů. Víte kolik platí firmy televizím, za spoty s léky? To i školení v Tanzanii je cenová prkotina. Je proto ČT1 nemravná? Proč jsem nemravný, jestliže si vezmu triko s logem preparátu, když jsem dobrý obchodník, umožním-li jako čajovník velkoobchodníkovi čajem, udělat veřejnou degustaci, na které dává gratis ochutnat archivní Pu Erhy (koláč cca 375 g/1500 Kč). Tím naláká zákazníky a ti si jej pak od nás kupují.

Máme za sebou další velkou skautskou akci - Klíč 08. Skautský záchranný tým si tam zase jednou užíval světa. Někdy nám bývá vyčítáno, že přitahujeme maléry. Pochopitelně, řadu stavů, kterými se zabýváme, by nikdo neřešil, nebo přinejmenším nehlásil pořadatelům. Většina vážnějších stavů ale nebyla náhoda. Sestřička, která nedodržovala režim vhodný pro její diagnózu, bráška který podlehl pásku jasně říkající tudy nee, prolezl živým plotem a vyrazil hned za projíždějícím autem, přičemž přehlédl vlečený vozík, více než sto spálených, které překvapilo, že v květnu může svítit slunce. Z nich mnozí byli navíc překvapeni, že nejsme vybaveni opalovacím krémem, aby se namazali alespoň následující den. Ano, jsme tu od toho, abychom zdravotní problémy minimalizovali, ale vocamcaď pocamcaď. Jako vůdce smečky jsem byl možná přeopatrný, ale počítal jsem dopředu s tím, že mí hadi jsou paka zapomětlivá. Takže jsem měl tu rezervní rukavice, termosku s čajem, tu krabičku krému. Vždy jsem se snažil mít přehled, kde se pohybují, aby někam nevběhli. Ne vždy se mi to povedlo, ale skóre 12 stehů, 1 useknutý prst (jen kousíček, a ještě to přišli) + 1 svorka/4osoby/ 17 táborů není zas tak špatné.

Příští rok nás čeká Obrok a za měsíc na to Navigamus. Kde jsou děcka v řádech tisíců, vždy k něčemu dojde, náhoda pracuje proti nám. Oddíláci či vůdci výprav, snažně vás prosím, trochu děcka ohlídejte, ať omezíme choroby a úrazy jen na nezbytné minimum.

Užijte si nadcházející prázdniny, hodně slunka bez spálenin, úrazů a chorob na táborech, dost vody pod kýlem a žádnou za krkem, no a zas někdy někde.

Jezevec

8. června – svatý Medard, patron českých vodních skautů

Před nějakou dobou jsme měli určit řádový den, tedy den, kdy se uděluje Řád stříbrného bobra. Námořníci mají plno svatých přímluvců, ale čeští vodní (nikoli „sea“) skauti nikoho. Pravda, vltavští a další plavci a voraři uctívají svatého Jana, ale to hlavně proto, že jeho sochy stávají na místech nebezpečných a tvoří tak svérázné majáky. Navíc jde o Jana Nepomuckého, který, jak známo, byl po mučení utopen ve Vltavě. To asi nebude to jahodové. Ale pak nás napadlo...

...Svatý Medard je ten pravý!

Jak známo, *Medardova kápě čtyřicet dní kape.*

Ale také

Když na Medarda prší, těžko se seno suší.

Jaké počasí na Medarda bývá, šest neděl trvání mívá.

Medard nemá mrazů více, by zamrzly nám vinice.

Kdo na Medarda zasívá, hojnost lnu a zelí mívá

Prší-li na svatého Medarda, jíme slaninu, nepijeme-li víno.

Svatý Medard vždy jen dobré víno pije a vodu nechává, ať se kam chce lije

Prostě Medard je víc, než televizní rosnička, on počasí nepředpovídá, on ho dělá. 8. den nejdeštivějšího měsíce roku června je pro vývoj počasí důležitý, protože v tuto dobu plynule přechází jaro v léto, vyrovnávají se teplotní rozdíly mezi pevninou a oceánem a k nám do střední Evropy proniká chladnější a samozřejmě vlhký oceánský vzduch z Atlantiku, který se mísí s teplejším a sušším vzduchem pevninským, tedy tlaková výše s níží. Toto je vždy doprovázeno dešťovou frontou, vrcholí tzv. medardovská cirkulace.

Nastává delší období, kdy za sebou přichází pět tradičních dešťových vln, které naši předkové označovali jako deště vítské (15.6.), deště jánské (24.6.), deště prokopské (4.7.), deště magdalénské (22.7.) a deště petrské (1.8. - podle křesťanského svátku sv. Petra v okovech), proto ty řeči o čtyřiceti dnech. Avšak podle dlouhodobých pozorování u nás nikdy tak dlouho souvisle nepršelo.

No a my vodáci jsme rádi, když neprší, ale nakonec jsme vděční i tomu dešti, že nemusíme brodit polosuchým řečištěm.

Svatý Medard se narodil kolem roku 459 v severní Francii v rodině zámožného šlechtice, zemřel roku 556. Proslul mimořádnou dobrotivostí, vždycky rozdál všechno, co měl. Ve svých 33 letech byl vysvěcen na kněze. Po bohabojném životě se už jako sedmdesátiletý stařec stal biskupem nejprve v Noyonu a po několika letech v Tournai, slavném sídle franckých králů. Zavedl zde zajímavý obyčej, jakousi každoroční volbu miss. Nešlo ani tak o krásu, útlý pas a míry přes prsa a boky tak jako dnes, ale o výběr dívky, která v uplynulém období – podle posouzení „odborné komise“ – projevila v tomto kraji nejvíce požadovaných ctností: byla nejpracovitější, nejhodnější k rodičům, nejlaskavější ke svým bližním atp. Vítězka byla veřejně korunována věncem bílých růží a dostala celoroční výtěžek „přídělu půdy“, který náležel k Medardovu úřadu. Mimochodem, královnu růží dodnes volí touto dobou v Bad Muskau na Lužické Nise, městě s rozsáhlými růžovými zahradami.

Legenda říká, že si Medard s počasím věděl rady už jako chlapec. Když jej v polích překvapil lijavec, zachránil jej před promoknutím svými rozevřenými křídly orel, který se snesl z oblohy. U Medardova hrobu věřící prosí nejen o ochranu před špatným počasím, ale také o utišení bolesti zubů. Ve středověkém umění je totiž Medard znázorňován se široce zubatým úsměvem – a to se dožil více než 90 let!

A takhle zní medardovská pranostika v původní formě:

*Saint Médard grand pissard,
il pleut quarante jours plus tard.*

Vezír

(Popravdě řečeno, Medardův 8. červen byl za řádový den Stříbrného bobra vybrán proto, abychom jej mohli udělovat během Navigamu, který se koná jednou za tři roky první víkend v červnu).

Eurosea 2008 - Irsko

Eurosea je setkání zástupců vodních skautů nejen z téměř celé Evropy, ale i z dalších zemí. Toto setkání se koná nepravidelně od roku 1985 každé 2 až 3 roky, vždy v jiném státě. Účelem je prezentovat vodní skauting v jednotlivých státech, vytvořit kontakty pro další spolupráci, řešit problémy na úrovni celé Evropy a navzájem si nabídnout to nejlepší, co vodní skauti ve svých zemích dokázali.

Letošní Eurosea se konalo v termínu 7.-11.5. na skautské základně Larch Hill v Irsku, cca 3 km jižně od hlavního města Dublinu. HKVS vybral pro tento rok dva účastníky – Bobra a Kováře, oba z přístavu OMAHA Plzeň.

Po příletu jsme chvíli čekali na mikrobus, který nás odvezl na skautskou základnu. Ta se nachází na kopcích nad hlavním městem Irska a zejména v noci je na Dublin nezapomenutelný pohled. Během

dne dorazili zástupci celkem 22 států, včetně USA a exotických ostrovů Fiji a Nový Zéland. Jejich zástupce měl na domovence napsáno „Deep sea scouting“, což mě přivádělo k šílené myšlence ponorkových skautů. Krátký pohled do slovníku však ukázal, že se bude jednat spíše o „oceánský skauting“, což už zní přijatelněji. Jednání začalo vzájemným představením všech národností, stejně jako představením skupiny „Odysseus“, která řeší problémy vodních, či spíše „sea scouts“ – mořských skautů na evropské úrovni. Celý sraz začínal nástupem v krojích před stěžněm a proslovy místních organizátorů.

Během celého čtvrtka probíhala jednání a workshopy, kdy účastníci byli rozděleni do skupinek a diskutovali o různých tématech, např. nášivky ke 100 letům vodního skautingu v roce 2010, možnosti prezentace vodních skautů na veřejnosti či bezpečnost na vodě. Jako důležitý bod jednání byly i možnosti, jak oslavit 100 let skautingu. Probíhalo i společné focení před skautskou

národní kanceláří. Následovaly i výzvy k přispívání do evropského časopisu vodních skautů Euronaut, kam je možné posílat články o aktivitách vodních skautů.

Zbytek dne probíhaly přípravy na národní večer – akci, při které se každý národ snažil prezentovat tím nejlepším, co má, zná a umí. Na základě doporučení předchozích účastníků semináře jsme měli připravené následující pochutiny: Utopivrnce, zdobené perníčky, několik piv a dvě Kofoly. Dále běžela na notebooku prezentace o českém vodním skautingu, měli jsme připravené na rozdávání malé keramické lilie, fotky z naší činnosti, letáky v angličtině a spousty nášivek. Začala čilá konverzace, rozdávání letáků a pozvánek na Navigamus, ochutnávání specialit ostatních národů, předávání vizitek a získávání informací o akcích v zahraničí.

V pátek probíhal odpočinkový Den v Dublinu. Jako první bod programu byla návštěva Muzea gaelského fotbalu a hurlingu, přímo na stadionu. Jsou to dvě národní a velmi rychlé hry, na které jsou Irové značně pyšní. Následovala procházka městem a přesun tramvají do Irského národního muzea, kde jsme si prohlédli jak pravou vikingskou loď, dlouhou přes 30 m, tak i

velmi moderně výstavu 100 let irského skautingu. Bylo se opravdu na co koukat, moderní projekce se střídaly s ukázkami umění vodních skautů. Mimo jiné si mohl návštěvník vyzkoušet skautské značky, uzle, či trénovat semafor s praporky. Tyto záležitosti tedy určitě nejsou tak zastaralé jak někdy u nás tvrdíme.

Autobusem následoval

přejezd do nejstaršího pubu v Irsku a v něm oběd. A odtud rovnou na přístaviště, převléci se do záchranných vest, rozdělit se na lodě – plachetnice, motorová jachta a rychlý otevřený člun, na kterém jsme jeli my a vyrazit na moře. Ze začátku byla plavba pohodová, poté se naše rychlost zvýšila na 50 km/hod, začaly závody s ostatními loděmi, křižování směru jejich plavby, skákání na vlnách a občasná sprška mokré vody. Těžko popisovat tyto okamžiky, nicméně po asi dvou hodinách jízdy jsem po vystoupení na molo poklekl a líbal pevnou zem. Poslední den – sobota, byl věnován zejména workshopům a sekci „Best practises“ – ve které jsme měli asi půlhodinovou přednášku na téma P550 a Severka. Na konci následovala krátká pozvánka na Navigamus s ukázkou sestříhu vylodění na Guadalcanalu z Navigamu 2003. Dlužno říci, že naše povídání sklidilo velký úspěch a zcela bezprostřední potlesk.

Poslední velkou akcí bylo večerní grilování přímo před základnou a celý večer na téma mniši a vikingské, kdy každý z nás měl na sobě patřičný převlek. Severní národy šly téměř bez výjimky za vikingské, ti jižnější a východnější téměř bez výjimky za chudě vypadající mnišky. K tomu hrála pravá irská hudba, následovala výuka irských tanců, hned za ohradou běhaly irské ovce a dole pod námi svítilo do tmy hlavní město Irska. Prostě krásný irský večer.

Ráno probíhalo už jen sbalení, odjezd a odlet domů. Cíl cesty – prezentace českého vodního skautingu i našich lodí, stejně jako získání kontaktů na vodní skauty v jednotlivých státech a informace o akcích pořádaných jinde byl bezpochyby naprosto splněn. V případě zájmu o kontakty, prezentace českého vodního skautingu, P550 a Severky v angličtině a další informace mě neváhejte kontaktovat na mailu: hoznedl@seznam.cz

Bobr

NÁMOŘNÍ AKADEMIE

NEWS

Křížovka za odměnu

„Vydrž, vydrž, za chvíli už budou prázdniny a všechno bude za námi.“, říkám si poslední dobou dost často, když se snažím učit se na ty otravné zkoušky ze všech možných předmětů. Sem tam to nevydržím, odtrhnu oči od Spearmanova koeficientu, otevřu si radši nudli a kochám se, jak to zatím všechno vychází. Mezi tím mi táta hodí na stůl další kvanta dopisů s přihláškami od účastníků a já si čím dál více uvědomuji, že Námořka je už tak blízko.....

Stejně blízko, možná blíže, jsou vaše tábory, a vy určitě máte plné ruce práce s jejich přípravami. Proto, když jsem přemýšlela, o čem bude poslední článek v tomto skautském roce, řekla jsem si, že by měl být trochu oddechový. Aby, až budete listovat Kapitánskou poštou, na vás na naší dvoustranně nevykouklo kvantum textu o tom, kde NA byla, co tam dělala. Toho jsme v posledních měsících (ba i letech) napsali víc než dost. Pozorným čtenářům, či bývalým účastníkům, se mnoha fakta o NA jistě vryla do paměti. Dnes si své takto nabyté vědomosti můžete otestovat. Připravila jsem pro vás křížovku, v níž se vyskytují hesla, týkající se NA přímo i nepřímo. Nebudete-li si vědět rady, najdete nápovědu pod křížovkou.

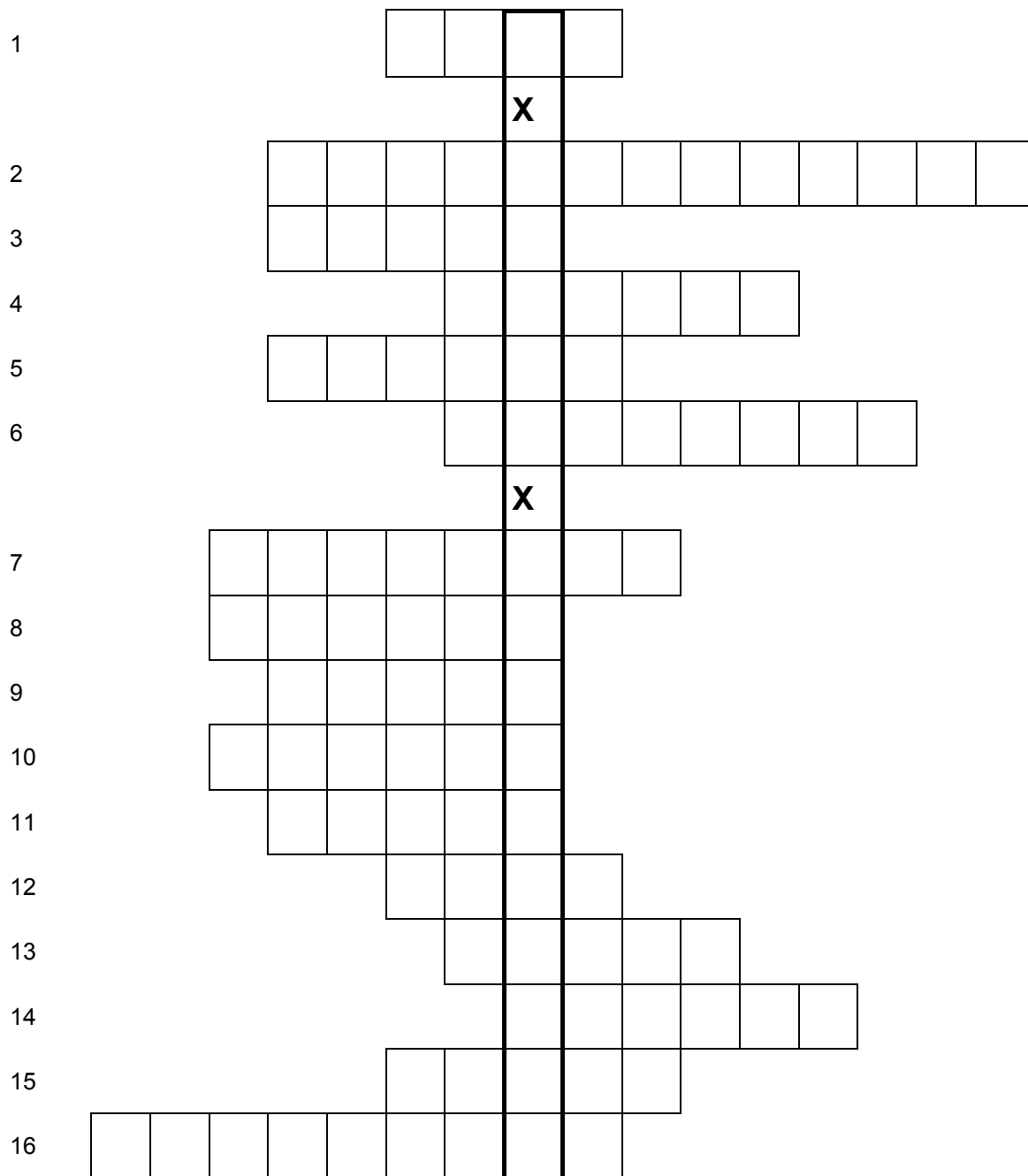
Tímto vám všem děkuji, že nám zachovávejte již několik let přízeň a čtete naše články. Těm kapitánům a kapitánkám, které posílají své rovery a rangers na náš kurz, patří velké DÍKY, protože bez nich bychom tu nebyli. Přeji Vám všem krásné prázdniny a vydařené tábory.

Pumpa

1. Jméno školní lodi Námořní akademie znamená v české překlady z angličtiny
2. Obec, u které se již tradičně několik let Námořní akademie koná
3. Základní měnová jednotka na NA
4. Druhá hodnost na NA, jinak také poddůstojník
5. Který kapitán se plavil na lodi Bounty a po vzpouře byl vyloděn? William
6. Jakým tempem se pohybují kadeti na palubě školní lodi?
7. Jméno nejznámější kadeta NA
8. Hymna NA – Kadetův
9. Jakým typem lodi je školní loď NA?
10. Jak se jmenuje školní loď NA?
11. Nejnižší hodnost na NA, jsou jimi všichni čekatelé
12. Oslovení, které používáme na NA mezi sebou
13. Velitelem letošní NA je
14. Jaká je předepsaná nálada mužstva na školní lodi NA?
15. Který mlž po přísání se na trup lodi do ní vyžere díru? lodní
16. Nejvyšší hodnost na NA, jimiž se označují instruktoři

Instrukce ke křížovce: Do křížovky doplňujte výrazy bez háčků a čárek. Pokud má heslo dvě slova, vyplňujte jej bez mezer. Hodně štěstí a zábavy při luštění.

Smějeme se s kapitánem: „Jste šťasten,“ ptá se kapitán nováčka, „že sloužíte v námořnictvu Jeho královského veličenstva?“ Nováček odpovídá: „Ano, jsem šťasten, kapitáne!“ „Dobře, a co jste byl předtím?“ „Předtím jsem byl(viz tajenka).

1. mrož, 2. Nové Město, 3. fujek, 4. bocman, 5. Blight, 6. pokus, 7. Ondřej, 8. lamen, 9. briga, 10. Walrus, 11. kadeř, 12. pane, 13. Vezir, 14. Jedna A, 15. Sášek, 16. důstojník.

SKARE 2008

Jestliže jsem byl loni našťvaný, že nemůžu závodit, tak letos je ještě hůř. Letos mi doktor zakázal lodě vůbec. Abych řekl pravdu není to moc povzbudivé pro vodního skauta, když nemůže na vodu. No co, nějak to snad přežiju a příští rok snad bude líp. Ale abych si přestal stěžovat a začal něco o SKARE.

Letos nám docela přál kalendář, takže sraz účastníků byl naplánován na čtvrtek, přičemž někteří přijeli již ve středu večer (a někteří až v pátek večer). Závody mistrovství republiky se jely v pátek a v sobotu a modrá stuha potom v neděli dopoledne.

Co se týče startovního pole, objevily se v celku obvyklé lodě - oplachtěné pramice, kadet, 2 evropy, vaurien, samo domo vyrobený katamaran (už tu jednou byl, kde trupy tvořily dvě pálavy, což moc nejezdilo, letos trupy tvořily dvě plastové kanoe a to již docela funguje), létající holanďan a Severka.

Severku Flint přivezl ukázat a zároveň tu proběhla i její panenská plavba - což znamenalo, že se poprvé dostala na vodu až v sobotu večer po šíleném finišování na dokončovacích pracích na stěžni - ne vždy jde vše tak, jak bychom si to představovali. Její výsledek v modré stuze v neděli ráno byl potom vyloženě senzační.

Byla zde k vidění i inovovaná P 550, s bočními lavičkami pro jachting. Na její představení přijel i Oskar a vysvětlil nám všechny finesy, které k této úpravě vymyslel. Vyskytly se samozřejmě i nějaké připomínky, ale většinu nám Oskar vcelku hravě vyvrátil. Ukázalo se, že myslel skoro na všechno. Když jsem u návštěv, musím se zmínit i o návštěvě hlavního kapitána, kterého jsem na SKARE už pěkně dlouho neviděl.

Nyní snad již můžu přistoupit k popisu vlastních závodů. V mistrovství se závodilo ve čtyřech kategoriích - open, W, S, R. Kategorie open a W absolvovaly po dvou rozjíždkách (obvykle bývala rozjíždka jediná). A kategorie R a S, které v minulosti mívaly dvě až tři rozjíždky (když to dobře šlo), letos absolvovaly rozjížděk šest. Jak je to možné? No jednak nám docela přálo počasí - vítr byl možná trošičku slabší než akorát, ale bezvětří jsme rozhodně netrpěli. A co mě potěšilo nejvíc - starty pomalu (dokonce i u vlčat) přestávají být noční můrou a v zásadě jela jedna rozjíždka za druhou bez zbytečných přestávek. Při závodech mistrovství stála za zmínku účast lodí z přístavu Viribus Unitis, které startovaly jenom v polovičním počtu rozjížděk a přesto se ve startovním poli neztratily.

V sobotu odpoledne jsme stačili ještě připravit trať pro modrou stuha. Bóji jsme umístili až před pardubický jachtklub na Ústupkách, aby trať měla alespoň nějakou délku.

Nedělní modrá stuha byla zahájena obvyklým meteorologickým problémem - ráno nefoukalo. Takže následoval pohled do křišťálové koule a rozhodnutí, že se startuje v 9.30. Nakonec se

podarilo všechny lodě dostat na vodu asi o čtvrt hodiny později. Jelikož mezitím začalo docela foukat, startovalo se prakticky okamžitě. Hned po startu se dopředu draly lodě, u kterých se to čekalo (např. pardubická Missouri - FD) ale také Severka. Flint byl sice po její první plavbě v sobotu večer velice optimistický, ale bylo nám naprosto jasné, že ještě má k dokonalému vyladění oplachtění velice daleko (však se také do poslední chvíle před startem na oplachtění ještě pracovalo). Hned po startu jsme se s Amateurem a jeho kamerou hnali k úžině, abychom zaznamenali hromadný průjezd tímto obtížným místem. Nestihli jsme to, i když jsme se opravdu snažili. Zato jsme si vyslechli nadávky jednoho rybáře, který si snad myslel, že je celá přehrada jeho. Potom jsme chvíli povídali s obyvateli chaty, která tam stojí (jedna z nejstarších na Seči). Než jsme se nadáli, uviděli jsme první plachetnice, stoupající proti větru na zpáteční cestě. Takže jsem spěchal do cíle, abych mohl zodpovědně určit pořadí v cíli. Brzy jím projela Missouri a s určitým odstupem za ní Severka. Flint je ale přesvědčen, že příště určitě pojede rychleji a já mu to věřím (a doufám, že příští rok snad už budu moci zase jet). Missouri se hned zase vrátila zpět pro bóji a přivezla ji dříve, než dorazily do cíle poslední lodě, což také o něčem vypovídá.

V tomto závodě jsem byl svědkem ještě jedné věci, která mě ve výsledku potěšila. Jedna z pardubických pramic měla posádku složenou z poměrně mladých a nezkušených lodníků včetně kormidelníka. Cestou na obrátku šlo všechno dobře - jeli na zadní, případně na

zadoboční vítr. Po obrátce zjistili, že vítr je nad jejich síly. Kormidelník se rozhodl velice rychle a přitom správně - spustil plachty a jeli dál na „dřevěný“ vítr. Vítr byl opravdu nad jeho síly. Udělal co bylo správné - vzdal závod, ale neohrozil posádku ani loď.

Po ukončení tohoto závodu nám nezbylo než uklidit lodě, tábořiště, naobědvat se, absolvovat závěrečný nástup a rozjet se do svých domovů.

Na závěr ještě musím poděkovat pardubickým oldskautům za to, jak nás celou dobu krmili a Amateurovi za film, který o SKARE 2008 natočil a kvůli kterému ani nejel modrou stuhu.

Sam

Jirka H o l d - Amateur

Jak jsme učili cowboye zpívat české tramské písničky

I za komunismu jednou ta motyka spustila, nastalo jakési milostivé léto a dostali jsme se, tj. já a kameraman do, pro nás staré skauty a trampy, legendárních končin za „Velkou louží“, do končin,

jejichž názvy nás kdysi v podvečerech na osadách a na táborech vzrušovaly svou romantikou, voněly kouřem z koltů a smažené slaniny. A tak díky televizní společnosti ABC a tehdy Československým Aeroliniím jsme se my dva dostali do oněch, pro nás romantických, míst.

Myslím tím Arizonu, Texas, Wyoming a jak se všechny ty státy amerického Západu jmenují. Romantika je dávno ta tam, ale ranče velkých dobytčářských společností zůstaly a zůstala i obrovská stáda dobytka a tím vlastně zůstala i dřina cowboyů, kterou nějak moc modernizovat ani nejde.

Dávno už dnešní cowboyové nemusí chránit Zákon svými colty, střílejí nejvýše po chřestýších a plechovkách od piva, ale stetson či sombrero jako ochrana před sálajícím sluncem jim zůstali a zůstal jim i barevný šátek na krku jako ochrana před prachem a zůstaly jí i kožené chrániče jeansů na ochranu před trnitými kaktusy.

Ale večer v tzv. satelitních campech zase sedí u táborových ohňů unavení muži, jenže místo kytar chrchlají malé magnetofony s prachšpatnou reprodukcí a chrčí malé transistoráky. Tu a tam bliká i obrazovka malého přenosného televizorku.

To se nám dvěma dost silně nelíbilo a tak jsme milé „kravské hochy“ přemlouvali, ať vezmou kytary (měli tam těch kytar docela dost) a zazpívají něco z repertoáru jejich country musiky. Šklebili si sice (tedy ti cowboyové) sympaticky, ale dost rozpačitě. Oni se totiž snaží vyklepávat na ty kytary spíš jakési zpotvořeniny rocku než něco z country. Jenže právě to se nám nelíbilo. Jen si představte, odchovanci povltavských prérií a skautských táborů, planoucí oheň, kolem siluety mužů v širokých kloboucích, voní pověštná opékaná slanina s boby, vřelá černá káva kouří v šálcích a její vůně se směšuje s onou zvláštní vůní préríjní trávy, která (jak jistě víte) se jmenuje alfalfa. Nebe je jako vymetené, asi tak s miliardami hvězd, tu a tam zabučí kráva, ozve se zadupání koně a zazvonění ohlávky. A připočítá-li se k tomu voňavý kouř z dříví na ohni, tak je tu najednou ta pravá tramská a skautská romantika. A do toho ječí komerční musika z mřavého transistoráku! Jistě potěším pamětníky Settlerů, Dua Červánek, Jitku Vrbovou a COUNTRY RADIO, že my dva Češi jsme si oba najednou vzpomněli na jejich písničky, na melodickou tramskou a skautskou píseň a jaksi se nám tam 12.000 kilometrů od Vltavy zastesklo po té „pravé“ romantice povltavských traperů a vodních skautů. A tak po té tesknosti následoval čin. Půjčili jsme si od hochů dvě kytary, jakž takž je sladili a do ticha texaské noci noci zaznělo v populárním C-duru „Ruty, šuty Arizona, Texas“. Cowboyové ztichli, zaregistrovali jen ta dvě slova „Arizona, Texas“ a melodickou linku. Hned na to následovali „Hoši z Ricatada, ženou svoje stáda...“ v perfektním (!) povltavském podání. Po bouřlivém potlesku a pískání jsme přidali (musím přiznat, že už značně falešněji) „Ascalonu“ a na úplný konec „O kariboo“. Úspěch byl dokonalý, i bylo nám dobře u našich skautských a tramských srdcí a vzpomněli jsme s pohnutím populárního barda Jarky Mottla.

Ale kupodivu hlavní práce teprve nastala. Nedali naši milí hostitelé jinak a bylo nám naučit místní cowboye zejména ony dvě první písně a to přímo česky. Ale chlapci to byli hloubaví a talentovaní a tak záhy pronikli do tajů češtiny jakož i příslušných akordů.

Zřejmě pak pilně trénovali, protože když jsme se po třech dnech vrátili z natáčení do stejného subcampu, tak nám večer u „camp-fire“ „Ruty, tuty“ i „Hoši z Ricatada“ s citem zapěli. Sice s příšernou (českou!) výslovností, ale zato s citem.

Nás pak jen trápila myšlenka, že až snad po mnoha letech na stejná místa zavítá nějaký český národopisec nebo dokonce pan profesor Štingl a s úžasem uslyší české tramské písně, co si asi pomyslí?

Aby ti hudební vědci snad proboha nezačali podle vzoru pana Dänikenina nebo pana Thora Heyerdala dokazovat novou teorii, že máme stejnou počáteční kulturu s Amerikou, a že první cowboyové byli vlastně pastevcí krav ze Šumavy, kteří se do Ameriky dostali s Vikingy již před Kolumbem a nakonec založili i proslulé město Tombstone a „hřbitovy obutých“?

Do téhle historiky ještě patří, že když jsme po návratu do Prahy, vyprávěl tuhle historku v kruhu televizních pracovníků v proslulém „Kufru“ (to byl bufet v Měšťanské Besedě, odkud tehdy Československá Televize vysílala), měl jsem různé nepříjemnosti a všelijaká řízení s vedoucím kádrového oddělení, s jakýmsi panem inženýrem Votrubou a s vedoucím mého oddělení panem Měchurou, načež pak můj cestovní pas někam zmizel! Naštěstí již také nenávratně zmizeli oba jmenovaní panové.

ZÁVOD NAPŘÍČ PRAHOU - PŘES TŘI JEZY 2008

Termín závodu: Neděle 28. září 2008

Pořadatel:

Kontaktní adresa:

Startují: Všichni organisovaní i neorganisovaní vodáci, kteří mají potřebné vybavení, jsou dobrými plavci, zdravotně způsobilí a ochotní se řídit tímto rozpisem. V závodních kategoriích startují pětičlenné posádky pádlařů na pramicích. Za způsobilost posádky odpovídá přihlašovatel, resp. kormidelník.

Kategorie: P550: Dorost: ročníky narození 90 - 93, kluci **(R)** a dívky **(F)**
Starší žactvo: ročníky narození 93 a mladší, kluci **(S)** a dívky **(G)**, kormidelník nad 18 let.

Mladší žactvo: ročníky narození 97 a mladší, kluci a dívky dohromady **(B)**, kormidelník nad 18 let.

P530: Žactvo: ročníky narození 93 a mladší, kluci a dívky dohromady **(K)**, kormidelník nad 18 let.

P650: Žactvo: ročníky narození 93 a mladší, kluci a dívky dohromady **(D)**, kormidelník nad 18 let.

Open: Libovolná pětičlenná posádka na libovolné pramici (dospělí) **(O)**

Splutí: Libovolná posádka na libovolném plavidle, splňující podmínky **(V)**

Upozornění: Zařazení posádky do kategorie je dáno věkem nejstaršího člena posádky (vyjma kormidelníka v kategoriích žactva) a přítomností osoby mužského pohlaví (včetně kormidelníka). Kategorie bude otevřena, přihlásí-li se alespoň 3 posádky ze 2 oddílů. V opačném případě mohou startovat ve vyšší kategorii, nebo v kategorii „O“ nebo „V“.

Memoriál: V rámci Závodu napříč Prahou se jede „Memoriál Hugo Sedláčka“. Vítězem tohoto závodu se stane nejrychlejší posádka dorostenců na třídivové lodi vodních skautů P550, složená výhradně z členů jednoho skautského oddílu.

Startovné: 40,- Kč na účastníka. Posádky, přihlášené předběžně na předepsaném formuláři na kontaktní adresu závodu do 23.9.2008 obdrží slevu 10,- Kč. Startovné je splatné při presentaci.

Popis tratě: Vltava mezi ř.km 56,5 - 50,0 (délka 6,5 km). Start na levém břehu Vltavy na Stadionu vodních sportů na Císařské louce, cíl na levém břehu ostrova Štvanice pod Negrelliho viaduktem. Na trati jsou tři jezy s vorovými propustmi obtížnosti WWII. Pořadatelé si vyhrazují právo vyhlásit před startem úpravu trati i stanovit způsob překonání obtížných míst.

Přihlášky: Předběžné přihlášky na předepsaných formulářích na kontaktní adresu do 23.9.2008 (nejlépe elektronicky), jmenovité přihlášky na startu do 9⁰⁰h dne 28.9.2008 pro závodníky a 9⁰⁰ - 10⁰⁰h pro kategorii V.

Vybavení: Plovací vesty o minimální nosnosti 6 kg pro všechny účastníky (včetně kormidelníků). Lodě musí být vybaveny vylévačkou, zajištěny proti potopení a na obou koncích opatřeny záchytnými oky z materiálu tloušťky cca 10 mm (kov, lano), která umožní snadné připojení karabiny vlečného lana. Délka ok se do délky lodě nezapočítává. Lodě

- budou mít pevný vlnolam a vyvazovací lano min. ϕ 8 mm a délku min. 5 m.
- Bezpečnost:** Závod se jede v plavební dráze za provozu, všichni účastníci jsou povinni dodržovat ustanovení „Řádu plavební bezpečnosti“. Posádky jsou povinny poskytnout pomoc osobě, jejíž život je ohrožen i za cenu přerušování závodu. V případě, že posádka nedokončí závod, odpovídá kormidelník za její členy a za podání zprávy do cíle. Za vybavení a způsobilost posádky odpovídá přihlašovatel a kormidelník. Lodě i posádky projdou před závodem namátkovou přejímkou, při které bude provedena kontrola stavu a úplnosti vybavení. Při nesplnění podmínek má pořadatel právo diskvalifikace i během závodu. V případě převržení nebo zalití lodě u Šitkovského jezu, pokračuje posádka již mimo závod, přenesení lodě u severního cípu Dětského ostrova a pod Staroměstský jez vypluje plavebním kanálem při respektování ŘPB - dává přednost a nepřekáží ostatním plavidlům. Splutí Staroměstského jezu nebude těmto posádkám z bezpečnostních důvodů dovoleno.
- Start:** Po kategoriích. Pořadatelé si vyhrazují právo sloučit start několika kategorií. Z organizačních a bezpečnostních důvodů může být stanoven start intervalový, nebo i jinak. Způsob startu bude oznámen při zahájení závodu.
- Chování na trati:** Závodící loď může změnit směr jízdy, jen když nepřekáží v jízdě lodi, jedoucí za ní. Předjíždějící loď je vždy povinna vyhnout se lodi předjížděné. Předjížděná loď nesmí předjíždějící lodi bránit v jízdě. Není dovoleno nechat se vést plavidlem mimo závod. Posádky jsou povinny řídit se pokyny rozhodčích na startu, na trati i v cíli. Proplutí vorovými propustmi bude povoleno pouze lodím se startovními čísly. Posádky neoznačených lodí se vystavují postihu říční policie.
- Cizí pomoc:** Jakákoli cizí pomoc, včetně pomoci záchranářů a podání pádla, znamená diskvalifikaci posádky.
- Cíl:** Závodící loď dosáhne cíle, jakmile její příď protne cílovou linii s úplnou posádkou na palubě. Cíl je pomyslná čára průzorem kolmo na závodní dráhu. Je označen cílovými praporky nebo bójkami.
- Ceny:** Nejrychlejší posádka dorostenců na třídní lodi vodních skautů P550, složená výhradně z členů jednoho skautského oddílu získá putovní cenu „Memoriál Hugo Sedláčka“. Vítězné posádky v jednotlivých kategoriích obdrží putovní ceny, posádky na 2. a 3. místech diplomy.
- Námítky:** Námítky se podávají hlavnímu rozhodčímu v souladu s ustanoveními „pravidel rychlostní kanoistiky“ s vkladem 50,- Kč.
- Program závodu:** 7⁰⁰ - 9⁰⁰ presentace závodníků v prostoru startu
9⁰⁰ - 10⁰⁰ presentace účastníků volného splutí v prostoru startu
9⁰⁰ porada vedoucích a kormidelníků
9³⁰ výklad tratě, zahájení závodu
10⁰⁰ start první závodní kategorie
- Zajištění závodu:** Další program bude stanoven operativně. Pořadatel zajistí rozhodčí, záchrannou službu na jezích, zdravotní službu, občerstvení v cíli, odvoz převlečení ze startu do cíle (pokud bude pro celou posádku či oddíl řádně sbaleno, označeno visačkou s jménem a domicilem kormidelníka a dodáno do 10⁰⁰ na určené místo u startu). Dopravu lodí na start i z cíle zajišťují oddíly.

